

Hướng dẫn thực hành trên Con đường của những người tìm kiếm Sự Thật

Có một thế giới Chánh pháp được tạo ra một cách hoàn hảo cho trạng thái ý thức của loài người chúng ta, thế giới đó được gọi là Cõi Trái đất. Trong thế giới này, nhờ quả nghiệp punya vĩ đại, mỗi linh hồn thuần khiết đã thành công trong việc có được cuộc sống con người thông qua tình yêu của Paramatma Bhagawan. Với món quà tuyệt vời này của cuộc sống, trên con đường của niềm vui và nỗi khổ, mỗi và mọi chúng ta bị ép buộc phải cày bừa một cách cơ cực và may rủi trên mảnh đất Chánh pháp-nghiệp quả của Trái đất, hoặc mất đi cơ hội quý giá này do những việc làm sai trái phi chánh pháp. Cuộc đời làm người của linh hồn của chúng ta gặp đầy thách thức bởi vì chỉ khi trong trạng thái ý thức con người, tất cả các hành động của chúng ta mới quyết định linh hồn của chúng ta cuối cùng được nâng lên cao hay hạ xuống thấp hay có thể bị biến mất hoàn toàn.

Trải qua nhiều thời kỳ, dựa vào vị trí địa lý, thời gian, sắc tộc, địa vị gia đình và xã hội, sự nhận dạng bản thân của mỗi linh hồn con người đã tiến hóa từ ngoại hình, trang phục, trang trí, ngôn ngữ và văn hóa, nghi thức và tục lệ, tín ngưỡng tôn giáo, phong tục và truyền thống, .v.v. Và niềm tin hoặc giá trị tâm linh, tôn giáo và xã hội của các cá nhân, gia đình, xã hội cho đến toàn bộ quốc gia tác động một cách tự nhiên đến thế giới, định hình nó một cách tích cực hoặc tiêu cực. Thậm chí ngày nay, vẫn có một số truyền thống kỳ dị và kỳ quái có thể được tìm thấy trong các xã hội con người đương đại của thế giới đa dạng và đầy màu sắc này. Những dấu ấn về các hoạt động tạo nghiệp của con người trải qua vô số sự thay đổi qua các thời đại qua các thế hệ con người, gia đình và xã hội riêng lẻ hoặc tập thể. Ngày nay chúng ta có thể thấy rõ rằng những thay đổi này đã được bảo tồn một cách rộng rãi trong tình hình hiện tại. Và trải qua một thời gian dài, các gia đình, các xã hội và các quốc gia đã phát triển lòng trung thành và sự kiên định của cá nhân và cộng đồng đối với các thực hành tạo nghiệp được bảo tồn đó với sự tin tưởng, tôn trọng, đức tin, quý trọng và danh dự. Theo cách này, mỗi cá nhân con người trên thế giới hình thành một số kiểu nhận dạng bản thân và thực hiện tất cả các kiểu hoạt động tạo nghiệp khác nhau. Trên Trái đất, trong trạng thái con người, linh hồn thuần khiết với hàng ngàn đặc điểm nghiệp lực cụ thể được sinh vào trong một gia đình cụ thể. Và đây là cách cuộc hành trình của linh hồn trong cuộc sống con người bắt đầu một cách có triển vọng, và tiến tới hoàn thành một cách không thể lay chuyển tùy theo kết quả của những hành động tạo nghiệp của nó. Nhưng không có gì lạ trước những thay đổi to lớn và phát triển không ngừng theo thời gian về kinh tế, chính trị, giáo dục, giải trí, thương mại, khoa học và công nghệ, nguồn lực vật chất và việc phát triển của chúng ảnh hưởng xấu đến truyền thống văn hóa và tâm linh của chúng ta, trực tiếp hoặc gián tiếp, và gây ra những thay đổi trong các giá trị xã hội và tâm linh của chúng ta.

Bởi vì bản chất con người là những sinh vật luôn khao khát tự do nên ngày nay chúng ta có thể quan sát thấy có một số nhóm trên thế giới có khuynh hướng thay đổi các truyền thống, văn hóa và các thực hành tâm linh của họ khi họ được giải phóng khỏi hàng thế kỷ trói buộc cách cư xử của họ để sống cuộc sống theo cách riêng của họ như họ mong muốn, trong khi các nhóm khác làm việc chăm chỉ để bảo vệ và duy trì truyền thống văn hóa của tổ tiên mình, đồng thời buộc người dân của họ làm theo. Con người trên thế giới bận rộn đến mức một số cảm thấy vô cùng khó khăn khi phải nghĩ vượt xa khỏi những kế hoạch trước mắt bằng những nỗ lực của mình. Ví dụ, từ thức dậy vào sáng sớm đến ngủ vào buổi tối một cách máy móc, linh hồn con người không được thỏa mãn. Bất kể mọi người làm bao nhiêu, bất kể họ làm việc bao nhiêu thì luôn còn có nhiều việc phải làm. Và đối với những người lao động làm công ăn lương hoặc công việc thương mại, bận bịu với những vấn đề quan trọng từ văn phòng, mang những lo lắng về nhà, chúng ta thực sự không thể sống cuộc sống cá nhân như mong muốn. Nói tóm lại, tất cả con người đang nắm giữ mục tiêu này hay mục tiêu khác bằng những nỗ lực khác nhau, đều làm việc hàng ngày trong cuộc đấu tranh này. Và khi chúng ta làm việc cực nhọc với

sự cống hiến to lớn trên chiến trường nghiệp trên trái đất từ thời thơ ấu, qua tuổi trẻ và tuổi trưởng thành và hơn thế nữa, chúng ta không nhận ra rằng cuộc sống đã trôi qua trước mặt chúng ta.

Dù thực hành những hành động nghiệp tốt hay có hại, chúng ta ngày đêm chạy theo những mục tiêu trần tục, theo những tiện nghi vật chất nhất thời, giàu sang, phú quý, thú vui, công danh, danh vọng, quyền lực, địa vị và thanh thế, tất cả những thuộc tính vật chất bên ngoài phù du. Để đạt được những kết quả này bằng các hành động tạo nghiệp tích cực hoặc tiêu cực của mình, mỗi con người chúng ta luôn giữ mong muốn của mình và sử dụng chuyên môn hoặc kỹ năng đã phát triển của mình để đạt được thành công hay thất bại tùy theo trí tuệ, sự phấn đấu, chăm chỉ, gấn bó, kiên nhẫn, kỷ luật, hiểu biết của chúng ta. , v.v ... Theo suy nghĩ này, những người trong số chúng ta đạt được thành công sẽ tiếp tục đạt được nhiều thành tựu hơn nữa, nhưng khi thất bại, chúng ta có thể mất thăng bằng và quẩn quanh không có mục đích sống. Không đạt được những gì chúng ta đã lên kế hoạch, đã nói hoặc đã suy nghĩ, chúng ta trở nên chán nản với cuộc sống, cảm thấy thất bại, từ bỏ cố gắng và rơi vào các thực hành tạo nghiệp có hại bằng cách nhấn chìm bản thân trong lo lắng và tuyệt vọng vô ích. Kết quả của sự đau khổ về tinh thần như vậy là chúng ta sẽ không ngần ngại hủy hoại linh hồn của chính mình bằng cách tự sát hoặc hủy hoại phần còn lại của cuộc đời mình trong những cơn nghiện ngập, bầu bạn với kẻ xấu hoặc rối loạn tâm thần. Nhưng bất kể ai làm bất cứ nghiệp gì trong đời, tất cả chúng ta đều đến cùng một điểm trung chuyển, nơi mà hoàn cảnh của chúng ta đều giống nhau. Đó là chúng ta đều phải ra đi vào một ngày nào đó, bỏ lại tất cả những gì thuộc về chúng ta. Những linh hồn rời khỏi cơ thể có thể lấy gì ngoài trừ punya của quả nghiệp hoặc pap của các hành động xấu xa của chúng ta? Trong cả cuộc đời mình, chúng ta đã đấu tranh rất nghiêm túc và vất vả, trên thực tế, chỉ để có được kết quả đó.

Do đó, không nghi ngờ gì nữa, trong tất cả các hành động tạo nghiệp mà chúng ta có thể làm khi ở trong hình dạng con người này, cho đến nay lợi ích lớn nhất mà chúng ta có thể đạt được và giữ mãi mãi, chính là nguồn gốc của sự sống: Chánh pháp. Nơi nào có Chánh pháp, ở đó có Paramatma Bhagawan, Tạo hóa, Mặt trời, Mặt trăng, Guru, Trái đất, Linh hồn của chúng ta; và cuộc sống của con người là có thể. Sau đó và chỉ khi đó, chúng ta là con người mới có thể thực hành bất kỳ và tất cả các hành động và việc làm tạo nghiệp. Nhưng ở nơi không có Chánh pháp, không có gì tồn tại. Đây là sự thật cơ bản nhất. Bởi vì chỉ thông qua Chánh pháp mà tất cả các yếu tố cần thiết được tạo ra. Chỉ trong Chánh pháp, bất kỳ linh hồn nào cũng có thể có được tất cả các yếu tố sống mà nó cần. Cho dù đó là tạo ra các hành động tạo nghiệp tốt hay xấu, đạt được sự siêu thoát mukti-moksha, hay sự khốn khổ của các trạng thái địa ngục, tất cả trách nhiệm về kết quả cuối cùng đều nằm ở mỗi linh hồn.

Mọi người đều biết rằng con người là sinh vật có bộ não với năng lực và trí thông minh vượt trội. Không thể tìm thấy bất kỳ sinh vật nào khác có thuộc tính tương đương. Chúng ta hãy suy nghĩ về điều này. Nếu con người không tồn tại trong Cõi Trái đất này, thì rõ ràng, thế giới loài người này sẽ không có lý do hay ý nghĩa nào cả. Tuy nhiên, trên thực tế, Cõi Trái đất cụ thể này hay trạng thái ý thức này của con người đã được tạo ra đặc biệt cho sự tồn tại và nuôi dưỡng của con người. Đây là sự thật phổ quát. Một cõi cực kỳ phức tạp và tinh tế như vậy được tạo ra đặc biệt để nâng cao và siêu thoát cho linh hồn rất con người của chúng ta. Từ khía cạnh này, khi nhìn vào ý thức của con người trên Trái đất, ngoài vô số cõi của những sinh vật thông minh đang sống, mọi linh hồn con người đã quan trọng, may mắn và đáng khen như thế nào đối với Đấng sáng tạo Paramatma để có thể được xác nhận lại rằng đây là sự sáng tạo độc nhất và chưa từng có của họ trên Cõi Trái đất. Sự thật phổ quát là mong ước và mong đợi duy nhất của tất cả các linh hồn là được ở trên thiên đường lâu dài, an lạc, hạnh phúc và nếu có thể, siêu thoát moksha chứa đầy toàn trí toàn thức. Nhưng trong thế giới hiện tại, câu hỏi có thể nảy sinh trong mỗi chúng ta là những linh hồn nào và bao nhiêu linh hồn đã thực sự đạt đến mức độ ý thức như vậy và được ban tặng cho những thành phần siêu thoát thì chưa được tiết lộ? Ở đây, cấp thiết không kém là cần nhắc xem liệu người hướng dẫn tâm linh, niềm tin, con đường và cách thực hành mà chúng ta đang theo có mang lại sự giải thoát mukti-moksha tối thượng hay không. Và ở đây, mục tiêu của linh hồn chúng ta trong suốt cuộc đời tuyệt vời và quý giá

của nó trên Trái đất trở nên cực kỳ quan trọng. Bởi vì mục tiêu và hy vọng của mỗi con người trên Trái đất là cùng siêu thoát mukti-moksha vĩnh cửu, con đường tạo nghiệp Chánh pháp có nên giống nhau cho tất cả mọi người không? Đây không phải cũng là một vấn đề quan trọng sao?

Về vấn đề này, Guru Mahasambodhi Dharmasangha toàn trí toàn thức đã dành cho một sự ưu tiên lớn nhất. Trước hết, Ngài bắt đầu tạo ra và sau đó ban tặng Bodhi Margadarshan Maitri Dharma, ngài hợp nhất tất cả các linh hồn con người trong Chánh pháp một cách bình đẳng và một lần nữa mở ra con đường quý giá vô song đã bị thất truyền trong nhiều thiên niên kỷ cho nhân loại. Chánh pháp là cột nguồn duy nhất của sự tồn tại của tất cả các yếu tố hữu hình và vô hình của Tạo hóa mà cho phép nâng lên cao và siêu thoát cho các linh hồn. Để kích hoạt mục đích thiêng liêng này, tất cả các yếu tố đang sống trên thế giới đã được tạo ra. Chúng ta được tự do truy nhập đến những món quà bí ẩn và tuyệt vời như vậy mà Đấng tạo hóa Bhagawan đã tạo ra, đó là tất cả các yếu tố sống cần thiết của thế giới. Nếu không phải dành cho cơ hội to lớn và vô tận này, chắc chắn Bhagawan đã không dành nhiều công sức và tâm huyết như vậy để tạo ra thế giới loài người này. Và cần điều gì để có sự xuất hiện của những Guru vĩ đại? Tại sao phải đảm nhận những nỗ lực gian khổ nhất này để truyền bá Chánh pháp? Tại sao phải thực hành các hành động tạo nghiệp Chánh pháp hàng ngày và khuyến khích người khác làm theo? Điều gì là rất quan trọng trong Chánh pháp này? Lòng trắc ẩn to lớn nào đã thúc đẩy Paramatma Bhagawan đến với công việc phức tạp và phi thường như vậy? Đáng buồn thay, linh hồn con người của chúng ta dường như vẫn không thể hoặc không muốn hiểu món quà thiêng liêng này, thay vào đó thích tập trung vào những điều không cần thiết và vô giá trị.

Theo thời gian, con người đã và đang sùng kính phương pháp thực hành tâm linh tối thượng của mình là một trong nhiều pháp môn, phong tục tôn giáo, nghi thức và nghi lễ thống trị vào thời điểm đó. Điều này là tự nhiên. Con người tôn vinh và đề cao các chủ đề mà họ theo dõi, triển khai, nghe và nói về và những chủ đề này được xem là cấp bậc cao nhất, đó là điều bình thường. Nhưng do chúng ta với tư cách là những con người biết suy nghĩ, đã không có đủ sự tìm kiếm đích thực và nghiêm túc, câu hỏi cơ bản nhất vẫn chưa được đặt ra: liệu linh hồn đang đi theo bất kỳ tín ngưỡng nào đang tồn tại trên thế giới, bất kỳ hệ thống, phong tục thờ cúng tổ tiên hoặc các truyền thống, các nghi lễ và các nghi thức nào khác có đạt được sự giải thoát vĩnh viễn hay sự siêu thoát tối thượng không? Tương tự, ngoại trừ một số rất ít những người tìm kiếm sự thật, hầu hết con người vẫn còn bối rối, và không đặt câu hỏi liệu họ có đang đi theo con đường Chánh pháp đích thực hay không. Họ đã được huấn luyện từ khi còn nhỏ để tin rằng những gì cha mẹ và xã hội dạy họ là toàn bộ sự thật và không bao giờ được đặt câu hỏi. Ảo tưởng như vậy đã ăn sâu và phổ biến rộng rãi trong xã hội loài người ngày nay.

Sự hiểu lầm, chủ nghĩa vị kỷ, thành kiến, của bạn và của tôi, sự tranh giành quyền lực, sự phá vỡ niềm tin và lòng tin vào Chánh pháp, phân chia xã hội, chia rẽ các quốc gia, các nhóm sắc tộc đã đi vào tư duy và tình cảm và kết quả là con người chúng ta đã tạo ra những bất ổn và xung đột lớn với nhau. Tất cả đều nhân danh Chánh Pháp. Đúng là tuổi già không thể trở lại tuổi thơ, cũng như lá xanh không thể đâm chồi từ thân cây khô héo. Cũng theo cách này, những yếu tố sống còn của Chánh pháp chân chính đã bị mất đi theo thời gian, do những thay đổi tích cực cũng như phá hoại trong các con đường chánh pháp, nghi lễ, phong tục, v.v., đang ảnh hưởng đến lòng tin, đức tin, những giá trị và những niềm tin của những linh hồn của chúng ta. Nếu không, đã có hạnh phúc to lớn, hòa bình và an ninh trên thế giới ngày nay và sự tiến bộ, thống nhất thế giới, sự hiểu biết lẫn nhau và sự từ tâm yêu thương của chúng ta sẽ phổ biến ở khắp mọi nơi.

Tuy nhiên, ngày nay, hoàn toàn ngược lại, đó là sự bất ổn lớn, sự chia rẽ, sự rối loạn, sự tranh chấp, sự xung đột, sự áp bức, sự chuyên chế, bạo lực, sự phân biệt đối xử và sự suy thoái của thế giới tự nhiên đang gia tăng trên thế giới này từng ngày. Ngay cả sau bao nhiêu thời đại, cánh cửa hòa bình vẫn chưa được mở ra ở bất cứ nơi nào trong Cõi Trái Đất này hay trong trạng thái ý thức của con người. Vì lý do này, thế giới ngày nay đang khao khát tìm kiếm một con đường đích thực, con đường

của Chánh pháp đích thực, con đường của Sự thật, để xóa bỏ tất cả những vấn đề trên. Hoàn toàn không có giải pháp thay thế nào khác. Không có gì sai khi con người chúng ta phải làm việc chăm chỉ nghiêm túc, dùng nỗ lực và trí thông minh của mình để đạt được mục tiêu của mình hoặc giành được của cải và đồ vật trần tục. Chúng ta có quyền và thẩm quyền để cố gắng đạt được bất cứ thứ gì và ở mức bao nhiêu mà chúng ta cần. Nhưng thật là một sai lầm lớn khi không để ý đến những vấn đề quan trọng như danh tính cá nhân, số phận tâm linh hoặc vai trò của chúng ta trong thế giới này, trong khi chỉ thỏa mãn lòng tham, vốn tự động đồng nghĩa với sự thu nhận chủ nghĩa duy vật trần tục và mang tính hủy diệt.

Để đạt được Chánh pháp, chúng ta không cần phải trở thành học giả, không cần phải thực hiện các nghiên cứu sâu rộng ở trình độ học tập cao cấp, không cần phải làm việc chăm chỉ cả ngày lẫn đêm, không cần phải có những khả năng to lớn trong việc hiểu Chánh pháp, không cần phải hành thiền hoặc thực hành tapasya trường kỳ. Chánh pháp cao nhất mà mỗi linh hồn cá nhân đạt được là sự hoàn toàn thành thật với chính mình; tự tin vào bản thân và hài lòng với mức độ chúng ta có thể đạt được, nghiên cứu được, với mức độ mà chúng ta có thể hành thiền, thờ cúng, cầu nguyện và thực hành, tất cả tùy theo khả năng của chính chúng ta và những gì chúng hiến dâng lên Paramatma trong niềm cảm tạ vui mừng. Chúng ta, những người bước đi trên con đường Chánh pháp, chỉ cần cảm thấy thanh thản, tôn kính vô hạn và lòng biết ơn tuôn trào từ sâu thẳm trái tim của chúng ta đối với Guru và các guru của chúng ta, chỉ cần thực hiện thờ cúng puja và cầu nguyện hàng ngày, thực hiện mala-jap của chúng ta và hành thiền, trì tụng thần chú của chúng ta, đồng thời tuân theo những lời và chỉ dẫn quý báu của Guru trong niềm tin và hạnh phúc không gì lay chuyển được, như vậy là đủ.

Chúng ta đừng làm những hành động tạo nghiệp hàng ngày của mình chỉ với hy vọng đạt được của cải vật chất mà khi chúng ta rời khỏi thế giới loài người này, sẽ không mang lại cho linh hồn chúng ta điều gì ngoài đau khổ. Từ ý thức sâu xa nhất của chúng ta, chúng ta hãy tiết kiệm thời gian mỗi ngày để đắm mình trong sự tiếp xúc với Guru thần thánh. Đây là đặc ân chưa từng có của chúng ta và là nghĩa vụ của chúng ta đối với bản thân cũng như đối với các Đấng tạo hóa của chúng ta, Paramatma. Chúng ta hãy dành cho mình khoảng thời gian thiêng liêng của riêng chúng ta, chỉ dành riêng cho việc truyền đạt những lời cầu nguyện đến Guru và tất cả các Paramatma, thực hành con đường Chánh pháp tối cao giải thoát cho tất cả và nâng tất cả lên cao. Mỗi chúng ta đều có quyền có thời gian riêng tư như vậy. Và trong tình yêu và lòng trắc ẩn vô hạn của Paramatma, chắc chắn có điều bí ẩn đáng ngạc nhiên về sự siêu thoát moksha để chúng ta đạt được.

Trong số vô số chồi (là những con người) nở hoa trên cây đại thụ thế giới, rất khó để tất cả có thể đạt đến giai đoạn cuối cùng của quá trình kết trái nghiệp Chánh pháp. Cũng giống như trong tự nhiên, có những lý do đặc biệt khiến trong số rất nhiều hoa nở trên cây, chỉ một số sẽ kết trái. Trước hết, một số loài hoa không thể kết trái vì chúng đã trở thành thức ăn cho sâu. Hoặc do chúng rơi ra do bão và gió, nắng và mưa và bị hủy hoại trước khi kết trái. Sau đó, có một số loại hoa thiếu các yêu cầu cần thiết để kết trái. Nhưng trên cây đại thụ của thế giới loài người, lý do không đạt được quả nghiệp Chánh pháp hoàn toàn khác nhau. Thứ nhất, một số người trong chúng ta chịu sự kiểm soát của những linh hồn hư hỏng và xấu xa, những người mà chúng ta đã tin tưởng và vâng lời. Hoặc, chúng ta trở thành nô lệ của cảm xúc, chủ nghĩa bản ngã, con thịnh nộ, lòng tham tư lợi, v.v., đến mức bỏ lỡ con đường của đời sống tạo nghiệp Chánh pháp của chúng ta. Hoặc lạm dụng kiến thức và bí quyết của chúng ta để thực hiện các hành vi mê tín dị đoan như thỏa mãn lòng ích kỷ của bản thân, hòa mình vào các hồn ma, hoặc thực hành thờ cúng tổ tiên bằng đồ ăn để kêu gọi linh hồn của tổ tiên làm việc cho chúng ta, v.v. Hoặc bị kiểm soát bởi những kẻ gieo rắc những ảo tưởng và điều phi sự thật, những kẻ phô trương và truyền bá những điều giả dối nhân danh Chánh pháp. Hoặc mang hình thức của một Guru Chánh pháp, trong khi không biết tận mắt những điều cốt yếu siêu phàm của Chánh pháp, không nhìn thấy chúng bằng trái tim, mà thay vào đó đánh mất trí huệ Chánh pháp của chúng ta bằng cách dựa vào lời kể của người khác, những lời giải thích vô căn cứ và làm

theo những phân tích của họ dựa trên những giả sử hoặc phỏng đoán.

Trên thực tế, nếu chỉ đắm chìm bản thân trong những thú vui hay giải trí nhất thời, không tin tưởng vào sự tồn tại của Chánh pháp Paramatma, nhưng lại có niềm tin vào giá trị tiền tệ, coi khoa học vật lý và vật chất, bằng chứng duy vật là tối cao, linh hồn con người chúng ta không thể đạt được sự nâng cao hoặc siêu thoát moksha vĩnh viễn. Điều này là hiển nhiên, bởi vì chúng ta đã trở nên xa lạ với con đường thật sự của Chánh pháp mukti-moksha. Một trình độ tư duy cao hơn là cần thiết để quá trình chuyển đổi con người của chúng ta diễn ra; chỉ dựa vào những suy nghĩ hạn chế, tư lợi là không đủ. Điều quan trọng là tạo ra bên trong chúng ta trạng thái ý thức không ngừng tìm kiếm để đem lại lợi ích cho toàn thế giới và tất cả các linh hồn. Muốn vậy, trước tiên chúng ta phải để cho linh hồn của chính mình trở nên không bị ràng buộc và bao trùm như bầu trời. Từ lâu trên thế giới đã có những vị thánh vĩ đại, những cá nhân lỗi lạc, những nhà tư tưởng, những triết gia và những trí thức với tinh thần trách nhiệm, những người đã cố gắng chỉ giúp đỡ những nhóm hoặc chủng tộc cụ thể, chỉ tập trung vào chủng tộc, xã hội, tổ tiên của họ, hoặc thị tộc, nhóm hoặc đa số, khu vực, quốc gia hoặc hệ phái tôn giáo. Thế giới ngày nay đã thấy rõ hậu quả của những tư duy gò bó và bị gò bó như vậy. Xung đột sâu sắc, phân biệt đối xử về vô số vấn đề, thù địch, hận thù, bất mãn, trụy lạc, giận dữ, giết người, khủng bố và bạo lực đều đang gia tăng giữa các cá nhân, làng mạc, xã hội, thành phố và quốc gia. Tóm lại, những nỗ lực hạn chế hoặc chấp nhất như vậy không thể mang tất cả các linh hồn lại với nhau trong sự thống nhất. Do sự yếu kém của nhân loại trong việc thực sự nhận ra Chánh pháp hoặc trong việc giúp người khác hiểu đúng về Chánh pháp, nên trên thế giới ngày càng có xu hướng so sánh Chánh pháp với những lĩnh vực hẹp, hạn chế của khoa học vật chất như vật lý, các giá trị chính trị xã hội hoặc truyền thống. Bằng cách này, Chánh pháp Paramatma thiết yếu đang sống bị hủy hoại, và ngay cả tầm quan trọng của nó cũng bị nghi ngờ. Những tư duy ảo tưởng nảy sinh với những suy nghĩ giống như Chánh pháp không có gì đặc biệt, Chúng đều giống nhau, Điểm khác biệt là gì? Tại sao tôi phải thực hiện Chánh pháp? Có gì trong đó cho tôi? Có gì để đạt được? Giá trị thực của nó là gì? v.v ... Những thái độ như vậy ngày càng tăng trong tâm hồn con người và chúng tạo ra sự ngờ vực, vô định và bối rối, tạo ra cho chúng ta một thế giới ảo tưởng xa rời những mối quan tâm cốt lõi trong tâm tay về cách sống đời sống tâm linh của chúng ta một cách trọn vẹn nhất. Theo cách thức không chính xác này, mọi người đã làm sút mẻ lòng tin tưởng to lớn đối với Chánh pháp Paramatma, làm yếu đi các nền tảng cơ bản của lòng tôn kính sâu sắc, lòng biết ơn, đức tin, sự sùng tín và sự tin tưởng trong niềm hân hoan.

Ngày nay ai cũng thấy rõ, xã hội loài người của chúng ta đã bị biến chất đến mức nào bởi sự sa sút tâm linh tối tệ, nghiêm trọng và nguy hiểm như vậy. Chúng ta trên thế giới đã nuôi dưỡng những thói quen xấu là phớt lờ những người làm những điều tuyệt vời cho người khác và khuyến khích người khác làm điều tương tự; phớt lờ những người đóng góp rộng lượng và chủ động trong khi lê đôi chân của chúng ta theo quán tính, hoặc tệ hơn, can thiệp và chống lại họ bằng hành vi tiêu cực. Các nhóm chống đối đang phát triển theo cách này, đông hơn những nhóm hoạt động vì mục tiêu nâng cao toàn cầu. Đây là những thời điểm rất khó khăn cho các guru Chánh pháp và các cá nhân thực hành các hành động tạo nghiệp hàng ngày cũng như khuyến khích những người khác làm việc cùng nhau để nâng cao tinh thần cho tất cả chúng sinh, mang lại lợi ích cho tất cả mọi người, để làm tăng sự mãn nguyện và thanh thản từ xã hội làng xã, đất nước đến toàn thế giới, tìm kiếm hòa bình thế giới với sự siêu thoát mukti-moksha bình đẳng cho tất cả các linh hồn, luôn làm việc vì lợi ích của người khác, không làm tổn thương bất kỳ sinh vật nào, tìm kiếm sự thay đổi cơ bản trong hành vi của con người, truyền cảm hứng cho con người thực hành và ý thức về Chánh pháp chân chính, luôn thực hiện các hành động tạo nghiệp để nâng cao (trình độ tâm linh). Bằng cách này, ngày nay, khi chúng ta dạy trẻ em những tiêu chuẩn và những thực hành dời xa khỏi những hướng dẫn về con đường Chánh pháp đích thực là thực tế, chúng ta đang dẫn dắt thế hệ trẻ và các thế hệ tiếp theo của chúng ta không thể tránh khỏi con đường tự hủy diệt bản thân.

Chùng nào xung đột vẫn còn ở trong và giữa nhiều truyền thống chánh pháp trên thế giới ngày nay,

thì sẽ không có cơ hội cho các vấn đề cao hơn, cao thượng hơn. Và xung đột đương nhiên phổ biến trên toàn thế giới, đặc biệt là trong các lĩnh vực như tình trạng nghèo đói, giáo dục, y tế, chính trị, quốc gia, đất đai, biên giới, sắc tộc, giai cấp, giới tính, vị trí, quyền lực, khoa học hoặc công nghiệp. Các vấn đề mâu thuẫn dẫn đến bất mãn lẫn nhau, và kết thúc là cãi vã, hiểu lầm, phân biệt đối xử, thù địch, hận thù, áp bức, đánh nhau hoặc chiến tranh, v.v. Cuối cùng, việc đối xử tệ với Chánh pháp Paramatma để lại vết thương sâu trong lịch sử nhân loại, gây ra sự hủy diệt của Tạo hóa, tức là sự tiêu hủy linh hồn. Ở đây, một người từ chối cố gắng hiểu những gì người kia đang nói, và người thứ ba không nhìn thấy quan điểm thứ nhất hay thứ hai. Có thể những sai lầm trong lịch sử loài người trong quá khứ sẽ lặp lại trong tương lai khi không ai tin ai khác, khi con người chúng ta lạm dụng quyền lực, quyền hạn hoặc lợi thế số đông của mình để đàn áp những người kém năng lực hơn, để đối xử hung bạo với những nhóm thiểu số yếu thế hơn trong nhiều lĩnh vực của thế giới với niềm tin rằng "có thể đúng". Khi thế giới chuyển động vững chắc theo hướng này, con người chúng ta đang trôi theo vòng xoáy đau buồn này và đã phải áp dụng những tiêu chuẩn và cách thức đáng sợ dẫn đến sự tuyệt chủng linh hồn của chính con cái và thế hệ con cháu của chúng ta.

Khả năng nhận ra những điều cốt yếu của Chánh pháp Paramatma không chỉ giới hạn ở một số Guru Chánh pháp, Thánh Sadhu, Yogi, Thiền giả- Tapasvi hoặc tâm hồn ngoan đạo; trái lại, bất cứ ai và mọi người đều có thể quy y, nhận được sự ban phước, lòng nhân từ và sự tin tưởng sâu sắc của Paramatmas.

Bất cứ ai, ngay cả những người trong chúng ta, những người chưa nhận ra Chánh pháp hoặc không có bất kỳ kiến thức tâm linh nào. Chúng ta có thể nhận được những phần thưởng vĩnh cửu tối thượng như vậy bởi vô số quả nghiệp punya khi chúng ta mở rộng linh hồn mình vào sự bao la rộng lớn bao trùm tất cả giống như bầu trời, tràn ngập từ tâm maitribhav đối với tất cả chúng sinh dù nghèo hay giàu, khốn khổ, tật nguyền, học thức, nổi tiếng thế giới, trí thức, triết gia, trẻ em, thanh niên hoặc người lớn tuổi, người đồng tính luyến ái, bác sĩ, nông dân, nhà khoa học, tiện dân, người bộ lạc, người ăn xin, doanh nhân, người lập nghiệp ở đất công hoặc chính trị gia. Quả thật, mỗi và mọi người trong chúng ta đều có thể được ban phước để đi trên con đường dẫn đến hạnh phúc vĩnh cửu. Trong Chánh pháp không có sự phân chia hay thiên vị, vì tất cả linh hồn của chúng ta đều được đối xử một cách bình đẳng. Không tạo nên sự khác biệt trong Chánh pháp cho dù chúng ta tốt hay xấu. Cái nhìn của Chánh pháp Paramatma hoàn toàn không thiên vị, nhìn thấy người công bình và kẻ bất chính, người khôn ngoan và kẻ ngu dốt, người giàu và người nghèo, người vô tội và người có tội, đàn bà và đàn ông, từ tầng lớp thượng lưu và hạ lưu, đen và trắng, tất cả trong cùng một ánh sáng. Không có sự phân biệt đối xử với bất kỳ ai. Nhưng mối quan hệ mật thiết giữa Paramatma và linh hồn con người bị tác động bởi các cảm xúc, chúng kích hoạt mỗi linh hồn có ý thức từ tâm với tất cả, hay lòng tham lam tư lợi, sự tôn kính bao la đối với Chánh pháp hay sự coi thường khiếm nhã, sự tin tưởng sâu sắc đầy niềm tin, lòng biết ơn, sự sùng tín và niềm hoan hỷ hay sự nghi ngờ đầy kiêu ngạo và không tin tưởng. Mọi người trong chúng ta với một cảm giác từ tâm và tôn kính đối với tất cả chúng sinh và đối với toàn thế giới, một trái tim có khả năng hiểu biết lẫn nhau, hòa giải và không phân biệt đối xử, sẽ tự động đạt được năng lực mạnh mẽ để nắm lấy bản chất sống còn của Chánh pháp Paramatma.

Không có sự tôn kính sâu sắc nhất đối với Paramatma Bhagawan, Guru Dharmasangha và Chánh pháp, không có sự tin tưởng vô hạn tận trong tim, sự sùng tín, một tinh thần phục vụ bao trùm và maitribhav tất cả từ tâm với tất cả chúng sinh, không có sự thuần khiết của sự nuôi dưỡng không nhiễm bẩn, không có sự tuân theo Con đường Chánh pháp ban sơ, chúng ta không thể đạt được sự đắm chìm hoàn toàn trong thực tại sống động của bản chất Chánh pháp. Thậm chí không phải Guru Chánh pháp vĩ đại nhất có thể đạt được sự thăng thiên - sự giải thoát mukti-moksha, không phải nhà tư tưởng, nhà triết học, nhà khoa học, nghệ sĩ, vận động viên nổi tiếng thế giới, người giàu nhất thế giới hoặc người có ảnh hưởng quyền lực nhất thế giới, thậm chí cũng không phải một người đã từng buông xả suốt đời, hành thiền tapasya, người có học thức cao về Chánh pháp, người đưa ra những bài thuyết giảng hấp dẫn, thậm chí người ban cho lòng tốt, tình yêu thương, lòng trắc ẩn vị tha làm việc

phục vụ xã hội có thể tự động đạt được sự siêu thoát. Sự tắc nghẽn xảy ra khi trái tim từ nơi sâu thẳm nhất của nó không tràn ngập sự kính sợ, tôn kính và lòng biết ơn (trong niềm hân hoan) sâu sắc nhất đối với Paramatma, Guru và Chánh pháp. Bất kỳ và tất cả các 'thành tích' từ thiện khác chỉ đủ cho các mục tiêu trần tục, nhưng không đủ cho các nghiệp quả punya tâm linh hoặc Chánh pháp. Mặt khác, một khi những yếu tố thiết yếu này xuất hiện từ nơi sâu thẳm nhất của trái tim của chúng ta, ngay cả một linh hồn vô cùng bình thường bị rơi vào hoàn cảnh khốn khó nhất, sẽ được tưới sự ban phúc và nâng lên cao của Paramatma Bhagawan. Và đó là nhờ sự bao la của quả nghiệp punya, sự thuần khiết và trong trắng của linh hồn đó. Đây là sự thật tối thượng.

Để hoàn thiện và nâng cao những điều tốt và xấu, các chính sách, quy tắc và quy định đúng và sai hiện có — Dharmasangha Guru đã xuất hiện dưới dạng con người, để xem xét tất cả những vấn đề này và giải thoát một cách hiệu quả bằng cách thay đổi sự suy đồi, sự thoái hóa, sự bất hòa, sự lạm dụng, mê tín dị đoan của thế giới, tất cả hướng tới ánh sáng của Chánh pháp và Sự thật. Trong cuộc sống hàng ngày, mục đích của con người chúng ta là đạt được những mục tiêu khác nhau dựa trên niềm tin hoặc sở thích của mình. Dù quy mô lớn hay nhỏ, cần có bao nhiêu sự phấn đấu để đạt được một mục tiêu cụ thể, bao nhiêu sự chăm chỉ, nghiêm túc, hợp tác, thiện ý hay thông minh? Chúng ta dành rất nhiều sự chăm sóc, rất nhiều sự quan tâm, lo lắng và khéo léo để đạt được mục tiêu của mình! Điều này áp dụng cho hầu hết mọi người trong chúng ta! Ví dụ như một bác sĩ mong muốn trở thành một bác sĩ hoặc bác sĩ phẫu thuật vĩ đại, nổi tiếng, một học giả mong muốn trở thành một nhà khoa học nổi tiếng, những ông bố bà mẹ trẻ làm việc chăm chỉ để nuôi dạy và giáo dục con cái của họ, tiết kiệm tất cả các khoản thu nhập của họ để giúp chúng bước vào học ở những trường cao đẳng hoặc đại học tốt nhất, một chính trị gia mong muốn trở thành một nhà cai trị quyền lực và tài giỏi, một nghệ sĩ muốn trở nên nổi tiếng khắp thế giới, một vận động viên thể thao muốn trở thành nhà vô địch, một doanh nhân muốn trở thành một tỷ phú, v.v. Họ phấn đấu hàng ngày, tất cả đều hướng tới mục đích và mục tiêu mơ ước của mình.

Nhưng con người chúng ta hiếm khi nghĩ rằng cuộc sống con người quý giá nhưng bị hạn chế của chúng ta là do tình yêu và lòng nhân từ của Bhagawan đã khiến linh hồn của chúng ta đi vào thế giới này để sinh ra chúng ta! Và vì đời người, kho báu quý hiếm tuyệt vời này, nên giờ đây mỗi chúng ta có thể thực hiện tất cả các hoạt động tạo nghiệp này, một cách vui vẻ để đạt được mục tiêu tương ứng của mình. Mỗi người chúng ta nên giữ những suy nghĩ và cân nhắc thiêng liêng này trong trái tim. Không làm như vậy đã dẫn chúng ta đi xa khỏi nhận thức này, điều đó thật nguy hiểm. Chúng ta hãy quay trở lại và theo dõi những khởi đầu của chúng ta về nguồn gốc của chính sự sống. Liệu sự sống có thể tồn tại được không, nếu không có sự tạo ra thế giới, không có mặt trời, không có nước, không có đất, không có thực vật, không có khoáng chất, không có oxy trong không khí để hỗ trợ sự sống? Có bao giờ chúng ta coi sự thật kỳ diệu và bí ẩn rằng sự sống chỉ có thể có được là do sự tồn tại và tương quan của tất cả những yếu tố cơ bản kỳ diệu, lạ thường này không? Ngày nay, có vẻ như con người chúng ta ít chú ý đến những vấn đề cơ bản, quan trọng này. Rất ít người trong chúng ta coi cuộc đời làm người là phi thường, hiếm có, có hạn và đáng quý. Khi chúng ta chỉ tập trung vào những hành động tạo nghiệp trần tục để kiếm lợi vật chất, tin chắc rằng chúng là mục tiêu chính của cuộc đời chúng ta, thì sẽ không còn cơ hội hay thời gian cho mục tiêu thực sự quan trọng trong thời gian tạm trú làm người của chúng ta, đó là cuộc sống vĩnh cửu, bất kể chúng ta có thể mong ước bao nhiêu cho một cuộc sống hạnh phúc ngoài cái chết thể xác, một cuộc sống của linh hồn. Nếu không thì không thể đạt được sự hướng dẫn của con đường Chánh pháp.

Ngoài những hành động tạo nghiệp theo chủ nghĩa vật chất, còn có những tâm hồn thuần khiết thuộc nhiều tầng lớp xã hội và bối cảnh tâm linh khác nhau đáp ứng lời kêu gọi bên trong để tách mình ra khỏi những ràng buộc trần tục, những người thực hiện từ bỏ và sống cô độc để cống hiến cuộc đời của họ cho Chánh pháp, cầu nguyện hoặc hành thiện. Ngược lại, sự tham gia của các linh hồn khác vào Chánh pháp có thể không phải để đáp lại những lời kêu gọi bên trong cho sự tận tâm hoàn toàn, mà là để đáp ứng lại những áp lực từ hoàn cảnh thế gian, sự lôi kéo tư lợi về mặt vật chất

đối với lòng tham của chính chúng ta và lòng tham của cấp trên của chúng ta, để giành quyền kiểm soát những người khác, để khai thác sự tin tưởng, để đạt được an ninh và tiện nghi, để thỏa mãn những thú vui riêng, để đạt được của cải và danh tiếng, hoặc đơn giản là để giết thời gian, v.v. tất cả đều nhân danh thần thánh và Chánh pháp. Trong thế giới của Chánh pháp, chính bằng cách này mà các hành động tạo nghiệp của chúng ta bao gồm cả sự lựa chọn của chúng ta, quyết định vận mệnh của linh hồn chúng ta: tốt hay xấu, thành công hay thất bại, thiên đường hay địa ngục, bất tử hay hủy diệt, phúc lạc bất tận hay đau khổ vĩnh viễn, sự toàn tri toàn thức hoặc vô minh, ý thức Paramatma hoặc trạng thái ma quái đáng thương. Trách nhiệm về tình trạng cuối cùng của linh hồn của chúng ta hoàn toàn chỉ là của chính chúng ta. Ở đây, mỗi người trong chúng ta lựa chọn và đi trên con đường của cá nhân mình, tự tạo một cách có ý thức.

Mặt khác, về lâu dài, trong khi thực hiện nhiều hoạt động khác nhau vì sự tồn tại tuyệt đối của chúng ta trên thế giới, mảnh đất nghiệp của chúng ta đã trở thành một đấu trường thi đấu cho con người. Thật sự công bằng khi nói rằng trực tiếp và gián tiếp, sự ganh đua và tranh giành giữa con người đang diễn ra trong mọi lĩnh vực ngày nay. Càng nhiều càng tốt, con người chúng ta cố tình chạy đua để đạt được tên tuổi, uy tín, sự kính trọng, địa vị cao, của cải, tài sản, danh vọng và tiện nghi. Chúng ta dành toàn bộ thời gian thức dậy của mình để mong đợi và hy vọng, nhắm đến một mục tiêu duy nhất: đạt được những điều tốt nhất và nhiều nhất cho dù trong lĩnh vực khoa học, công nghệ, thương mại, chính trị hay bất kỳ lĩnh vực nào khác của hành động tạo nghiệp của chúng ta.

Nhìn từ khía cạnh này, ngay cả lĩnh vực tâm linh của chúng ta cũng không thể thoát khỏi nọc độc của sự cạnh tranh. Ngày nay, chúng ta có thể quan sát thấy những tư duy và tâm hồn tự hủy hoại bản thân như vậy, được sinh ra nhân danh chánh pháp. Kết quả là, thế giới quan về “cái này và cái kia”, “của tôi hay của họ” đã phát triển mạnh mẽ. Tình trạng nguy hiểm này là một nguyên nhân dẫn đến sự hủy diệt Chánh pháp Paramatma. Chánh pháp không phải là thứ đạt được thông qua cạnh tranh hay ganh đua như trong các lĩnh vực duy vật của các hành động tạo nghiệp trên thế giới. Nó chỉ có thể đạt được bởi duy nhất chính chúng ta, một mình, từ bên trong, khi chúng ta đi theo con đường Margadarshan đích thực với sự kiên định và nghiêm túc. Không có ích lợi gì khi đạt được các quyền lực khoa học, chính trị hoặc kinh tế bên ngoài. Ngay cả một người thế tục bình thường nhất, nếu đi theo con đường Chánh pháp đích thực với lòng nhân từ vì lợi ích của tất cả chúng sinh, với lòng tin chân thành, đức tin và lòng sùng tín đối với Paramatma, sẽ hoàn toàn đủ để có được Chánh pháp chân chính. Nhưng việc cố ý hoặc vô tình áp dụng Chánh pháp vào mục đích chính trị, thương mại, sắc tộc, xã hội, văn hóa, khoa học, hoặc phân tích và giải thích Chánh pháp thông qua những khái niệm và thế giới quan hạn chế và thiếu cận như vậy là không đúng và có hại nhất. Vì Chánh pháp bao la như bầu trời, trái đất hay mặt trời; nó sống ở cấp cao nhất của cơ quan tối cao với tư cách là Đấng sáng tạo thế giới, chịu trách nhiệm về tất cả vấn đề của chủ thể sống. Không có một chủ thể nào trên Trái đất mà Chánh pháp không biết. Chánh pháp là thực tại sống tối cao duy nhất chứa đầy tri thức toàn tri toàn thức, truyền bá hướng dẫn con đường margadarshan để có hình thái nhất thể như một linh hồn, một ý thức, một mục tiêu, một thế giới, một gia đình, một con người, một xã hội, một sắc tộc và một Chánh pháp.

Nhiều người trong chúng ta thực hiện các hành động tạo nghiệp hàng ngày của mình trên mặt đất nghiệp của Trái đất một cách may rủi, thấy mình đang đối đầu và cạnh tranh với nhau. Từ mọi tầng lớp xã hội, chúng ta có xu hướng sợ mất tư lợi, lợi ích vật chất, thăng tiến, danh dự, nhân phẩm, tên tuổi, danh vọng, địa vị hay chức vụ. Trong một môi trường đầy áp lực và chỉ quan tâm đến mình như vậy, tự nhiên rất khó cho những con người vị tha chỉ đắm chìm sâu trong Chánh Pháp, hiến dâng thân xác, trái tim, tâm trí và linh hồn cho những hành động và việc làm tạo nghiệp Chánh pháp một cách chân thành vì lợi ích của tất cả chúng sinh để phát triển trên thế giới. Thật khó để giải phóng ánh sáng của Chánh pháp maitribhav khi ngày nay, sự cạnh tranh do sợ hãi như vậy tồn tại ngay cả trong chính pháp giới, nơi một số linh hồn hoàn toàn tham gia vào các hoạt động bí mật và công khai, làm việc rất vất vả để tiêu diệt những gì mà họ sợ sẽ cạnh tranh với họ. Mặc dù họ nhận thức rõ

ràng đúng sai về việc họ đang thực hành những hành động tạo nghiệp chân chính hay có hại, họ vẫn lãng phí thời gian, năng lượng và nguồn lực một cách vô ích để cố gắng loại bỏ hoặc che đậy sự thật bằng hành vi phá hoại, hoàn toàn tự làm hại mình và coi mình là trung tâm. Đáng buồn là những xu hướng như vậy đang phổ biến trên thế giới. Nhưng hành vi do sợ hãi này là điển hình của chủ nghĩa ích kỷ tư lợi của nhân loại, nơi chúng ta sợ thay đổi theo hướng tích cực vì chúng ta cảm thấy thoải mái hơn khi giữ nguyên trạng thái thói quen cũ của mình. Chúng ta không thấy rằng sự từ chối này là để đánh lừa và làm hại chính chúng ta, nó làm hỏng sự phán đoán của chúng ta, và làm tâm trí chúng ta bị lung lay khỏi sự thật đơn giản về các thực tại phổ quát của Chánh pháp, và khiến chúng ta không thể thấy được chúng ta đang rời xa khỏi lòng trắc ẩn với vạn vật, sự hỗ trợ và sự thăng thiên tập thể.

Cùng với món quà hoàn toàn bí ẩn của cuộc sống, mục đích cơ bản của sự Sáng tạo kỳ diệu này không chỉ giới hạn ở việc tạo điều kiện cho tất cả các linh hồn có nghiệp quả punya được sinh ra trong cơ thể vật lý tạm thời của mình, sống và sau đó chết. Nó còn để giới thiệu lại con người chúng ta với Chánh pháp Paramatma rạng rỡ, hoàn toàn tích cực, hoàn toàn yêu thương và hạnh phúc, hướng dẫn chúng ta đến hạnh phúc lâu dài trong sự siêu thoát bất diệt. Thật không may, hiện tại trên Trái đất này, con người chúng ta đã không thể nhận ra thực tế đã bị lãng quên từ lâu nhưng chắc chắn quan trọng nhất này trong sự vô hạn và có trật tự. Chúng ta đã và đang đối xử với Guru và Chánh pháp như một thứ gì đó có giá trị nhỏ bé, không mang lại lợi ích gì cho mối quan tâm hàng đầu của thế gian. Nhưng liệu chúng ta có khả năng đánh giá bất kỳ thực tại nào như bầu trời, trái đất, mặt trời và mặt trăng trong các môi trường chính trị xã hội mà chỉ xem xét đến nguồn gốc cơ bản của các thực tại sống của Tạo hóa khi chúng ta chưa hiểu biết đầy đủ về thế giới bằng việc học từ các thể chế, các truyền thống và các ngành khoa học nhân tạo? Chánh pháp trong chính Nó là vô hạn, vô biên, và ở khắp nơi. Nó bắt nguồn từ tất cả những bí ẩn của Tạo hóa như trong bản chất sống của linh hồn chúng ta và Paramatma. Điều này có nghĩa là, chính khoa học khổng lồ về Chánh pháp, vĩ đại hơn rất nhiều so với tất cả những tư tưởng và khoa học nhân tạo luôn thay đổi của chúng ta, là vô tận, bao trùm lên tất cả, hoàn chỉnh và vĩnh cửu. Con người có thể thực sự thấy được bao nhiêu về Chánh pháp bao trùm không gian vũ trụ khổng lồ như vậy? Cách nhìn thiếu cận từ tất cả các lĩnh vực hoạt động hàng ngày của chúng ta như vậy không có gì đáng ngạc nhiên. Những gì chúng ta có thể và làm được nhỏ hơn những gì nhỏ nhất của Chánh pháp. Giống như con kiến nhìn lên trời và thấy vũ trụ vô biên. Quy mô là như vậy! Thậm chí nếu con kiến này muốn hiểu và biết cấu trúc, diện tích, hình dạng hoặc sự hình thành của ngọn đồi, v.v., về bản chất, sự hiểu biết đó vượt quá khả năng của nó. Tương tự, ở dạng con người, chúng ta không thể hiểu được sự Sáng tạo khổng lồ này của vũ trụ của chúng ta. Với đôi mắt con người, chúng ta không có khả năng nhận thức thực tế của nó bởi vì cấu trúc này nằm ngoài quy mô của chúng ta, là vô hạn. Để hiểu được như vậy, chúng ta cần đạt đến viễn cảnh của Paramatma. Vì vậy, đối với con người, việc chia sẻ ý kiến của mình, cố ý hay vô tình dựa trên phỏng đoán hoặc tưởng tượng không chỉ không đúng mà còn vô ích.

Trước hết, con người chúng ta thậm chí còn chưa nắm được những hướng dẫn cơ bản về con đường margadarshan của Chánh pháp mà chúng ta phải tuân theo. Sau đó, làm thế nào chúng ta có thể biết được bí ẩn về sự Sáng tạo của toàn bộ thế giới? Đây không phải là bất kỳ vấn đề hoặc chủ đề thông thường nào liên quan đến mối quan tâm của con người như các vấn đề của cuộc sống hàng ngày. Trong Chánh pháp, tất cả những điều đó chỉ đơn giản là một nỗ lực không cần thiết. Bởi vì không có lựa chọn nào khác hơn là vĩnh viễn mất đi. Những vấn đề này sẽ được con người chúng ta dần dần hiểu từ bên trong, trong quá trình chúng ta đi theo Chánh pháp. Nhưng những chủ đề này có phải là điều cốt yếu cần biết để linh hồn con người chúng ta đạt được siêu thoát moksha không? Chánh pháp Paramatma không nói điều này. Nó không nói rằng những kiến thức như vậy là điều cần thiết để linh hồn đạt được sự giải thoát mukti-moksha vĩnh viễn. Việc đặt câu hỏi và tìm kiếm như vậy là những vấn đề riêng / không liên quan. Tuy nhiên, điều đó là hoàn toàn tự nhiên bởi vì con người chúng ta rất tò mò muốn biết và hiểu mọi thứ.

Bằng những lời ngập tràn nước cam lồ, Guru Dharmasangha Guru nói rằng: “Để linh hồn có được sự siêu thoát moksha, đi theo Paramatma Bhagawan và tuân theo trong tình yêu không ngừng nghỉ, lòng nhân từ và phước lành của Họ là hoàn toàn đủ. Không cần thêm gì nữa. Chúng ta, những con người nên biết chắc chắn rằng các linh hồn được sinh ra trong thế giới Trái đất này với ý thức của con người chỉ để lấy những thứ cần thiết này từ Paramatma Bhagawan, và không gì khác. ”

Về lâu dài, mỗi linh hồn con người không tin tưởng vào thực tại sống động của Chánh pháp Paramatma giống như mặt trời của chúng ta thì sẽ không thể sống sót trong sự bất diệt. Đối với những linh hồn không thể tin tưởng, cuộc sống của tâm thức con người trong cõi Chánh pháp trên Trái đất này không có ý nghĩa gì cả. Mặt khác, những linh hồn tin tưởng và tuân theo Chánh pháp Đích thực, từ từ thức tỉnh được ý nghĩa to lớn của thế giới do Paramatma tạo ra, sẽ có chỗ trên Thiên đường Svarga cùng với tất cả Paramatma. Đây là sự thật thiêng liêng. Và trong Chánh pháp, không có tốt hơn hay tệ hơn, quá nhiều hay quá ít; tất cả mọi người đều có cơ hội như nhau. Cho đến khi chúng ta từ bỏ suy nghĩ theo những cách gò bó và trần tục như vậy, sẽ mất bao lâu để chúng ta còn chìm đắm trong những suy nghĩ vụn vặt như, “Đó là cách này, không phải cách kia”, “Không, điều đó đã không xảy ra, điều này đã xảy ra”, “Người này làm nó đúng, người kia làm nó sai”, “Chúng tộc này, (tốt hơn) chủng tộc kia”, “Chánh pháp này (tốt hơn) chánh pháp kia”, “Nước này (tốt hơn) nước kia”, v.v.? Những so sánh mang tính phán xét như vậy, trong tất cả các lĩnh vực mà con người nỗ lực, được tạo ra từ lòng tự tôn ahamta, bằng cách chỉ xem của chính mình là “tốt hay tốt hơn” là một sự lãng phí lớn thời gian làm người quý báu của chúng ta.

Thay vào đó, tại sao chúng ta không vượt lên trên tất cả những điều đó, thả tâm hồn mình khỏi những suy nghĩ vụn vặt để rộng mở như bầu trời, để tỏa sáng như mặt trời? Chứa đầy maitribhav vị tha của từ tâm như một Gia đình trong một thế giới hợp nhất và yêu thương lẫn nhau, với Trái đất là Ngôi nhà chung duy nhất của chúng ta, theo Hướng dẫn của Con đường Paramatma Margadarshan, bây giờ chúng ta hãy tiếp tục tiến lên với tư duy và tấm lòng cao quý của sự an lạc chung và hạnh phúc bất tận! Bây giờ, suy nghĩ nghiêm túc theo cách này, làm thế nào linh hồn của chúng ta có thể đạt được sự siêu thoát? Đây là hướng dẫn của con đường mà chúng ta nên bắt đầu tự mình làm theo? Sẽ có lợi nhất cho chúng ta nếu chúng ta dành thời gian tìm hiểu. Tập trung hàng đầu vào tất cả những sự kiện không vui đã xảy ra trên thế giới này, Guru Dharmasangha bằng những lời nói tràn ngập nước cam lồ của chính Ngài lồng vào Bodhi Margadarshan Maitri Dharma phổ quát, lần đầu tiên Ngài ban những hướng dẫn cụ thể cho tất cả những tín đồ sangha nói chung sống ở mọi góc ngách của thế giới, những người mong muốn thực hiện các thực hành tạo nghiệp trần tục-tâm linh hàng ngày, ngay cả trong cuộc sống trần tục. Hướng dẫn được đưa ra lần đầu tiên vào Chủ nhật ngày 20 tháng 1 năm 2019, như dưới đây:

Cúi đầu trước đôi chân hoa sen cao quý của Guru Mahasambodhi Dharmasangha toàn trí toàn thức và đáng kính nhất, luôn quy y Ngài trong sự phước thác trọn vẹn, tràn đầy sự tôn kính và niềm hân hoan vô hạn, tin tưởng, đức tin, sùng kính, hy vọng và tin tưởng sâu sắc, chúng con, những người sùng kính, sangha và những tín đồ với lòng biết ơn vô hạn, chấp tay dâng lên Guru những lời pranam vô tận. Chúng con xin đánh lễ trước đôi chân hoa sen cao quý của Guru Mahasambodhi Dharmasangha, người ban cho niềm hân hoan và lòng nhân từ không thể so sánh được, người ăn sâu bén rễ những luật lệ, quy tắc và quy định của Bodhi Margadarshan Maitri Dharma, người luôn luôn chiếu sáng với Ánh sáng trí tuệ bất diệt của Bhagawanmarga, Margaguru và Gurumarga, người luôn sẵn sàng bảo vệ, nâng đỡ vô số chúng sinh lên mukti-moksha, thế giới và nền văn minh nhân loại đã đến mức tự hủy diệt, đã xa lánh Guru và Chánh pháp đích thực trong nhiều thời đại, mông lung trong vòng xoáy của những quy tắc và nguyên tắc chánh pháp sai lầm.

Trước tất cả các Guru Bhagawan Paramatma đáng kính đang hiện thân ở nơi cao nhất của cõi trời, chúng con xin dâng tặng vô số bông hoa và chúng con không ngừng cúi đầu từ sâu thẳm trái tim. Không ngừng cúi đầu trước tất cả các Marga Gurus và Gurumarga Guru đáng kính đang cư trú trong

Hai mươi mốt Cõi, chúng con xin dâng mình trong sự phó thác trọn vẹn, quy y trong sự tôn kính biết ơn sâu sắc.

Những lời chỉ dẫn bất hủ về Chánh pháp của Guru Mahasambodhi Dharmasangha đáng kính nhất về tư cách đạo đức, cách cư xử, cách chúng ta sống cuộc đời này, được các tín đồ và người sùng đạo sangha tuân theo trong suốt cuộc đời cho đến hơi thở cuối cùng. Chúng nên được thấm nhuần trong trái tim và thực hành bằng đầy đủ cả thân và tâm trong sự tôn kính sâu sắc. Dưới đây là những hướng dẫn dành cho những người sùng đạo, là những Giới luật Shila Chánh pháp quan trọng hay “quy tắc ứng xử”, “cách sống” của chúng ta. Sau khi bước vào Maitri Dharma và dưới hình thức là sangha, chúng ta sẽ hiểu và nắm vững những chỉ dẫn này vì hạnh phúc của tất cả chúng sinh bao gồm cả bản thân, và chúng ta thực hành chúng mà không thất bại. Trong Bodhi Margadarshan Maitri Dharma, sự tồn tại của con người chỉ bao gồm Gia đình loài người, không phân chia chủng tộc hay giai cấp. Chúng ta tuân thủ các luật của Maitri Dharma với không một chút lời gián tiếp, bhavana, cảm giác, suy nghĩ hoặc khái niệm gây ra thành kiến hoặc phân biệt đối xử dù là nhỏ nhất.

Tùng tuân thủ các quy tắc của Maitri Dharma, chúng ta hoàn toàn tin tưởng rằng cuộc sống của con người sẽ tràn ngập hạnh phúc và niềm vui khi các ràng buộc hôn nhân được bắt rể một cách hoàn toàn và duy nhất trong các quy tắc của Maitri Dharma.

Trong Maitri, bắt đầu với trí tuệ Maitri Dharma, nam giới và phụ nữ hoàn toàn bình đẳng về kiến thức chánh pháp bao gồm trí tuệ về cách sống, cách cư xử trong suốt cuộc đời. Trên cơ sở bình đẳng này, hôn nhân đóng một vai trò tích cực và rất quan trọng trong việc truyền bá dharma marga đích thực trong toàn xã hội loài người.

1. Ngày cưới chỉ thực sự trọn vẹn khi gia đình cô dâu chú rể tuân thủ các quy tắc của Maitri Dharma, trong sự đồng ý và hoàn toàn hợp tác giữa hai bên gia đình. Maitri Dharma chỉ công nhận những đám cưới được ký kết bằng sự hiệp thông Maitri như vậy. Theo quy định của Maitri Dharma, nam và nữ chỉ kết hôn một lần. Cuộc hôn nhân thứ hai bị nghiêm cấm. Ngoại trừ những trường hợp không đoán trước được: chỉ khi một trong hai người đã chết hoặc đã rời đi nơi khác vì điều tốt (nơi mà sự chia ly là không thể tránh khỏi và được tiến hành trong tình thương và không làm tổn thương bất cứ ai trong gia đình).

2. Đã có một sự thiên vị hoặc ảo tưởng nào đó trên thế giới rằng phụ nữ không thể giỏi hơn nam giới. Thay đổi suy nghĩ sai lầm đó, phụ nữ thực tế có thể là người vĩ đại nhất. Và nó là như vậy. Các luật của Chánh pháp không cho phép thiếu tôn trọng nữ giới hoặc thiếu quý trọng nữ giới. Tất cả chúng ta phải áp dụng và truyền bá thế giới quan đúng đắn của Chánh pháp rằng nam giới và nữ giới đều bình đẳng về danh dự, sự tôn trọng và sự quý trọng sâu sắc. Trong những lời bất hủ của Ngài, Guru nói rằng Paramatma Bhagawan đã đưa ra những hướng dẫn cao quý này cho tất cả mọi người để tu dưỡng tư duy và tấm lòng cao cả, để đạt được punya Chánh pháp (quả nghiệp Chánh pháp), đạt được Guru-labh (hợp nhất với Guru), bởi vì mukti-moksha (siêu thoát và thăng thiên) chỉ có thể đạt được bởi những người đối xử với tất cả nam giới và nữ giới với toàn bộ sự tôn trọng và tin tưởng một cách bình đẳng.

3. Không chỉ khi tham gia vào các hoạt động tạo nghiệp như hành thiện mala hoặc cầu nguyện, lễ pujas để thành hôn, tang lễ, hòa bình thế giới, để giảm bớt chướng ngại, v.v., mà trong mọi khoảnh khắc của cuộc sống, bất cứ khi nào có thể trong khi đi bộ, ngồi, ăn cùng gia đình và bạn bè, chúng ta phải hoàn toàn từ bỏ bất kỳ và tất cả các hoạt động tạo nghiệp mà làm giảm Dharmapunya như không nói những lời không cần thiết về bất cứ điều gì hiện ra trong tâm trí, trêu chọc, châm chọc, tán tỉnh, cười quá mức, tập trung quá nhiều vào các việc trần tục hoặc giải trí, v.v.

4. Mời gia đình, làng mạc và cộng đồng tham gia vào Chánh pháp bằng cách khơi gợi trái tim Chánh

pháp của họ bằng những sự thật đầy cảm hứng như sự bình đẳng của vạn vật, bảo vệ tất cả chúng sinh đang sống bao gồm cả các loài vật, tiêu thụ nguồn dinh dưỡng tinh khiết và, khi có lý do xác đáng, cung cấp những lời chỉ dạy của Guru qua những lời thần thánh của Ngài.

5. Từ bỏ sự tự cho mình là trung tâm, tiến bước đi lên bằng cách mãi mãi ở trong những tư tưởng cao cả tràn đầy tất cả-Maitribhav chỉ vì hạnh phúc của thế giới và sự giải thoát của tất cả chúng sinh đang sống.

6. Vô số linh hồn lang thang lạc hướng của tổ tiên đã khuất và những người anh hùng đã vô tình bị mắc kẹt trong nhiều thiên niên kỷ như các đối tượng được thờ cúng, giờ đây nên được giải thoát. Cầu mong họ cuối cùng cũng được giải thoát khỏi thế giới loài người của chúng ta, cầu mong họ đạt được an lạc, và không còn gây trở ngại cho Con đường Chánh pháp của chúng ta.

7. Thay vì cứ mãi ở trong quá khứ và hối hận về những hành động sai trái do cố ý hay vô tình, giờ đây chúng ta đã trở thành một tín đồ Sangha Maitri sống trong những Quy luật cao nhất của Chánh pháp, chúng ta phải buông bỏ quá khứ của mình và trong những ngày sắp tới, hãy hết sức tìm kiếm cách làm thế nào để có thể thực hành Chánh pháp một cách sâu sắc hơn vì lợi ích và hạnh phúc của tất cả chúng sinh đang sống.

8. Khi miệt mài hành thiền, nghiên cứu trí tuệ Maitri, hành thiền mala trong trạng thái Maitri thanh thản và an lạc, chúng ta phải giữ im lặng trong suốt quá trình đó, không nói chuyện hay tán gẫu.

9. Từ bỏ những suy nghĩ tiêu cực, lời nói tiêu cực, giận dữ, thịnh nộ, hận thù, đố kỵ, kiêu ngạo hoặc chế nhạo, đạt đến Maitri bhavana (trái tim) thanh thản với từ tâm và hòa hợp, chúng ta phải luôn luôn cùng nhau chánh niệm và chú tâm.

10. Khi ở cùng với các guru (Sanyasi và Matma Gurumarga), đứng hoặc ngồi, đi lại, trò chuyện, ăn uống, v.v., luôn luôn trong trạng thái thanh thản và an lạc.

11. Đã chủ động trở thành một thành viên sangha trên con đường Maitri Dharma, thì hãy luôn kiên định, không dao động trong Sự thật, chúng ta phải thiết lập hòa bình bằng cách truyền cảm hứng cho người khác thông qua những cách hành xử Maitri của chúng ta bắt đầu từ gia đình, thị trấn, làng mạc, đất nước tới xã hội loài người trên toàn thế giới của chúng ta.

12. Chúng ta phải từng bước hướng dẫn làng, thị trấn và xã hội, nhẹ nhàng hướng về Chánh đạo Chân thật và thoát khỏi những mê tín cổ hủ cố hữu mà chúng ta đã áp ủ trong niềm tin mù quáng cho đến ngày nay.

13. Trong các vấn đề về chủng tộc, chánh pháp, xã hội, quốc gia, tôn giáo hoặc tín ngưỡng, không bao giờ dùng những từ ngữ hoặc nói những điều tạo ra sự chia rẽ, thành kiến, sự phân biệt đối xử hoặc sự bất đồng ý kiến.

14. Ngoài ra, đối xử hoặc sử dụng Maitri Dharma theo cách thức chính trị là một hành vi phi Chánh pháp nghiêm trọng. Chánh pháp trung lập và hoàn toàn công bằng trên thế giới, tham gia vào chỉ có lợi cho tất cả mọi người một cách bình đẳng

15. Đừng tin tưởng mù quáng hoặc tin tưởng vào những xu hướng co' loi của thế gian. Bản thân chúng ta phải xem xét chúng để hiểu chúng trước; và nếu chúng làm tổn hại đến Chánh pháp hoặc bản thân chúng ta, hãy tránh xa chúng ngay lập tức.

16. Nếu các thành viên trong gia đình thực hiện các hoạt động đi ngược lại với Chánh pháp chân

chính, hãy vững vàng và kiên quyết trên Con đường Chánh đạo Chân chính mà không giao động cho dù có khó khăn nào xảy ra; và nếu thực sự cần thiết, hãy đủ mạnh mẽ để từ bỏ quan hệ gia đình.

17. Làm hại bất kỳ chúng sinh đang sống nào cũng giống như làm hại tất cả các Guru Paramatma. Khiến bất kỳ chúng sinh đang sống nào rơi nước mắt cũng giống như khiến tất cả các Guru Paramatma phải khóc.

18. Nghiêm cấm tham gia vào bất kỳ hoạt động nào gây hại cho bất kỳ chúng sinh đang sống nào.

19. Chúng ta phải hoàn toàn từ bỏ tất cả các thức ăn phi Chánh pháp, không maitri.

20. Nếu bề ngoài chúng ta thực hiện các thực hành Chánh pháp nhưng cố ý phạm phải những điều sai trái, chúng ta chắc chắn sẽ bị mắc kẹt vào Cõi giới khủng khiếp của việc Cố ý làm sai mà từ đó không có sự giải thoát.

21. Chứa đựng những suy nghĩ tiêu cực và sự ngờ vực dẫn đến Maha Pap (Những việc làm sai trái cực lớn) như cố gắng phá hủy Pháp, buộc tội hoặc đổ lỗi cho Guru và các guru, cũng giống như buộc tội hoặc cố gắng tiêu diệt tất cả các Paramatma.

22. Cuối cùng, bởi Maha Pap (Việc làm sai trái cực lớn) là từ bỏ Guru hoặc Chánh pháp, chúng ta chắc chắn sẽ kết thúc trong Cõi giới Rất Khổ sở.

23. Chúng ta sẽ phải chịu cực hình và đau khổ vì đã phạm những hành động sai trái phi Chánh pháp như vậy không chỉ sau khi chúng ta chết, mà còn trong khi vẫn còn sống trên Trái đất.

24. Ngay lập tức từ bỏ mọi thực hành có thể khiến bản thân chìm trong những nỗi lo lắng về vật chất vì lợi ích trần tục, và bị cám dỗ chỉ bởi lòng tham danh tiếng, danh vọng, của cải hay quyền lực, lừa dối hoặc làm khổ người khác, khiến người khác khóc trong lòng hoặc gieo rắc sự suy đồi tinh linh trong gia đình, làng xóm hoặc xã hội.

25. Từ bỏ những lời thô tục, xấu xa và độc ác, lời nói của chúng ta phải luôn luôn đầy lịch sự, hòa nhã và khiêm tốn. 26. Từ bỏ hoàn toàn việc cãi vã, gây ác ý và hiểm độc, hoặc không nói chuyện với nhau, giờ đây thiết lập hòa giải và hòa hợp với tất cả. Nói chuyện với những người mà chúng ta đã tránh thậm chí nếu có bất đồng và, với tư cách là những người theo Chánh Pháp, hãy giữ cùng một hành vi Maitri với tất cả mọi người, già hay trẻ, lớn hay nhỏ.

27. Sống tại gia, giữ vững các nguyên tắc và quy tắc của Maitri Dharma và, bất cứ khi nào có thời gian, hãy thực hành pháp môn thiền mala-jap hay hành thiền mala, thờ cúng puja và cầu nguyện. Thực hành này sẽ giúp giải phóng khỏi những trở ngại và chướng ngại có thể xảy ra đối với bản thân của chúng ta, và có thể khỏi những bùa mê huyền bí hoặc sự áp bức của mara (những ảnh hưởng gây hại).

28. Người hướng dẫn chính cho sangha, những người sùng đạo và tín đồ trên con đường mukti-moksha là Matma Gurumarga Athoahas và Thapowa (các guru nam và nữ). Họ như là hiện thân của các Guru Paramatma, chúng ta tôn kính họ một cách vô hạn, xuất phát từ trái tim của chúng ta cùng với sự tin tưởng, đức tin, sự sùng tín, hy vọng và sự tin tưởng sâu sắc.

29. Để thăng tiến trên con đường Maitri của chúng ta, hãy chấp nhận tất cả các phương pháp thực hành tạo nghiệp hàng ngày hữu ích cho cuộc sống, dưới sự hướng dẫn của các guru Matma Gurumarga.

30. Trong ngôn ngữ Maitriyan, vợ của Matma Gurumarga Athoahas gọi là Eyrin và chồng của Matma Gurumarga Thapowa gọi là Nyangrin.

31. Y phục Maitri của những tín đồ sangha thế tục có màu hồng nhạt hoặc xanh lá cây (rừng) đối với nữ giới, và xanh dương hoặc tím đối với nam giới.

32. Sau khi đã áp dụng các Hướng dẫn này, nếu chúng ta rơi vào nghi ngờ, không tin tưởng, giả dối bhrām hoặc, phá vỡ lời hứa của chính mình bởi Những việc làm rất sai trái, bản thân chúng ta chắc chắn phải gánh chịu hậu quả của hành động tạo nghiệp phi Chánh pháp đó và linh hồn của chúng ta, không thể đạt đến mukti -moksha, sẽ lang thang không mục đích, lạc lối cho đến tận thế. Hơn nữa, những hành vi sai trái chống đối với Chánh pháp của chúng ta, cũng có thể ảnh hưởng đến tương lai của thế hệ con cháu của chúng ta, như sinh ra dị dạng, rối loạn tâm thần, hoặc đột tử, v.v. Nhưng, nếu chúng ta hết lòng sống theo Chánh pháp, thì cuộc sống và môi trường xung quanh của chúng ta sẽ nở hoa, kết trái với niềm vui, hương thơm và ánh sáng rạng rỡ chưa từng thấy, nâng tâm hồn chúng ta lên siêu thoát.

Dành trọn thời thơ ấu của Ngài để hoàn toàn đắm chìm trong sự tìm kiếm ở bên trong, sự buông xả và tapasya vô cùng gian khổ, Guru Mahasambodhi Dharmasangha đã có được kiến thức và trí huệ đáng mừng và hiếm có nhất này cho nhân loại, và mang lại hình thức Chánh pháp đích thực cho thế giới hiện tại, với những hoạt động tạo nghiệp tuyệt vời hàng ngày trên con đường Maitri bị con người lãng quên từ lâu.

Giờ đây với sự tin tưởng hoàn toàn, Guru đang ban tặng cho sangha, những người sùng đạo và tín đồ 11 Shila (Giới luật) và 32 Margadarshan (Hướng dẫn) bắt nguồn từ kiến thức và trí tuệ có được từ sự tìm kiếm phi thường của Ngài. Việc chúng ta nhận được những Hướng dẫn về Con đường Chánh pháp này một cách dễ dàng ngày hôm nay, là kết quả chính xác của Dharmapunya (nghiệp quả Chánh pháp) vô tận, lòng nhân từ, tình yêu thương, ân huệ và sự ban phước của Guru. Chúng ta sẽ trân trọng điều này, coi điều này quan trọng hơn cả prana (hơi thở) hoặc thậm chí hơn cả chính cuộc sống của chúng ta; và ở trong điều này suốt cuộc đời của mình mà không có bất kỳ sự sử dụng sai nào. Sống trong Chánh pháp là cách duy nhất để cứu thế giới vì Chánh pháp hộ trì, vận hành và nâng đỡ tất cả chúng ta. Mọi câu nói Chánh pháp bất hủ của Guru là nền tảng để đạt được mukti-moksha cho tất cả chúng sinh. Tất cả những người nhận ra và hiểu Guru, Chánh pháp và bước vào nội tâm, những người tuân theo các lời dạy all-Maitri của Ngài sẽ giúp chúng ta đạt được, tùy theo khả năng và sự tuân theo của mình, Dharmapunya (quả nghiệp Chánh pháp), Gurulabh (hợp nhất với Guru) và Gyangun (vô số khía cạnh của trí huệ toàn trí toàn thức) cho tất cả thế giới. Loài người hãy chỉ ý thức rằng có thể tạo ra tương lai cho linh hồn cá nhân của chúng ta, và chúng ta có một thời gian rất ngắn để xây dựng dharmapunya cần thiết - quả nghiệp của chúng ta — bằng cách tuân thủ nghiêm ngặt những Hướng dẫn đơn giản, hợp lý nhất và khả thi này. Là những sinh vật độc nhất vô nhị trong toàn bộ vũ trụ, được ban phước với ý thức độc nhất vô nhị về sự sáng suốt thực sự và ý chí tự do, chúng ta đang sống trong môi trường đẹp đẽ kỳ diệu của Cõi Trái Đất này. Nhưng sự trưởng thành của chúng ta với tư cách là con người trong hàng chục thiên niên kỷ qua đã không thành công ở mức mỗi linh hồn đạt được sự giải thoát mukti-moksha khỏi sinh tử luân hồi, và tiến vào Cõi Sukhavati của hạnh phúc vĩnh cửu, thoát khỏi mọi lo lắng, sợ hãi, nghiện ngập, tận hưởng những thành quả cao nhất của linh hồn, thăng hoa trong sự thanh thản và hạnh phúc vượt xa những giấc mơ trên trần gian của chúng ta.

Đó là bởi vì con người chúng ta đã sống trong sự thiếu hiểu biết vô cùng về Chánh pháp đích thực, để cho những linh hồn được đặc ân nhất của chúng ta lạc vào những cảm xúc kỳ dị, phi Chánh pháp dẫn đến thoái hóa và hư hoại. Qua nhiều thời đại, chúng ta đã ngày càng xa rời Sự thật và Chánh pháp, không còn hân hoan tuân theo Chánh pháp đang sống vì lợi ích của tất cả chúng sinh, không yêu thương và chăm sóc cho toàn thế giới đến nỗi cuộc sống điển hình của chúng ta ngày nay là tự

coi mình là trung tâm, tách biệt khỏi mọi người khác, và do đó đầy lo lắng và bất hòa dưới áp lực chưa từng có. Chúng ta phải vật lộn để hoàn thành công việc và mỗi buổi tối đều mang về nhà những mối bận tâm về công việc hoặc văn phòng, khiến bản thân không còn thời gian cũng như hứng thú với các phương pháp hộ trì linh hồn hoặc thực hành tạo nghiệp. Giờ đây chúng ta biết rằng linh hồn của chúng ta đã bị ô uế và hư hỏng nặng bởi những quan niệm, truyền thống và các thực hành được thừa hưởng đến mức chúng ta thậm chí không nhận thức được rằng chúng ta đã đi lạc gần đến mức tự hủy diệt như thế nào khi chúng ta đắm chìm trong những lợi ích tham lam hoặc trong việc loại bỏ những thứ chúng ta sợ hãi và đưa chúng ta vào thế bất lợi.

Trong vũ trụ của vô số cõi và trạng thái ý thức này, mỗi linh hồn đi qua các cõi có thể dễ dàng bị mắc kẹt trong một trong số chúng, không có cơ hội để điều chỉnh hoặc đảo ngược. Vào lúc đó, chỉ có Guru Dharma mới có thể cứu chúng ta. Để được cứu, điều quan trọng là phải biết đến Guru Dharma trong khi linh hồn vẫn còn trên trái đất dưới hình dạng con người. Khi chúng ta rời Cõi Trái Đất này, Paramatma sẽ hỗ trợ linh hồn trong hành trình của nó, dẫn nó đến những cõi hạnh phúc. Bằng cách này, để có được sự ủng hộ của Paramatma, điều quan trọng là chúng ta phải đi theo con đường của họ ngay bây giờ.

Có vô số loại cõi hay trạng thái ý thức khác nhau, nhưng không có cơ hội để đạt được Chánh pháp trong bất kỳ cõi nào dễ dàng như trong Cõi Trái đất, thông qua ý thức của con người. Cho dù trong tất cả các tầng hoặc các cõi khác nhau này, các tầng hoặc cõi hạnh phúc, đau khổ, hoặc các trạng thái ở giữa, sẽ không dễ dàng cho linh hồn phân biệt giữa nỗi buồn và niềm vui, hay sự thật với phi sự thật. Bởi vì trong số những thế giới đó, chúng ta không thể tìm thấy sự đa dạng về đặc tính và đặc điểm như đêm và ngày, mặt trời mọc và mặt trời lặn, thảm thực vật từ mầm đến thực phẩm, nở hoa và kết trái, nóng và lạnh, sự sinh ra, lớn lên và chết của sinh vật, đau đớn và khoái lạc, vui sướng và buồn phiền, nước mắt và tiếng cười, thiện và ác, v.v ... Nhiều, hoặc gần như tất cả các cõi đều tràn ngập niềm vui, trong khi có một số lại chứa đầy những đau khổ và đau đớn không thể chịu đựng nổi. Thật tuyệt vời làm sao khi được ở một trong những cõi hạnh phúc không còn lo lắng, áp lực hay lo âu, chỉ tận hưởng ánh sáng và niềm hạnh phúc không ngừng! Nhưng thật kinh hoàng biết bao khi thậm chí chỉ nghĩ đến việc ở trong bất kỳ trạng thái nào của sự khốn cùng và đau khổ, phải chịu đựng trong một thời gian dài không thể tưởng tượng được. Vì lý do này, Paramatma đã chọn Cõi Trái Đất này để các linh hồn thực hiện các nghiệp Chánh pháp. Nếu chúng ta bị mắc kẹt trong bất kỳ cõi bất hạnh nào do hành động bất lương của chúng ta, sẽ rất khó được giải thoát và chúng ta có thể phải đợi ở đó rất lâu cho đến khi quả nghiệp cụ thể của chúng ta kết thúc. Ở những cõi đó, nếu không biết Chánh pháp, những gì mà linh hồn của chúng ta có thể cố gắng làm sẽ hoàn toàn không có ích gì. Sau khi chúng ta rời khỏi trạng thái thân xác con người nơi mà hành động quyết định sẽ cho đúng nghiệp quả punya Chánh pháp, bất kỳ và tất cả nỗ lực sẽ là quá muộn và hoàn toàn vô ích. Sự bảo vệ khỏi những hoàn cảnh không mong muốn như vậy nằm trong việc xây dựng các kết nối Chánh pháp bền chặt, không bị đứt đoạn với Paramatma khi vẫn còn trong hình dạng con người trên Trái đất. Và để có kết nối trực tiếp này, Dharmasangha Guru đã mang kết nối tối cao của Chánh pháp đích thực đến với toàn thể nhân loại.

So với sự dày vò không dứt như vậy trong một cõi khốn khổ không có hy vọng thay đổi trong thời gian dài không xác định, khoảng thời gian ngắn ngủi của chúng ta ở đây trong ý thức con người được nuôi dưỡng bởi Trái đất xanh dương xinh đẹp của chúng ta, là trạng thái tối cao được mong muốn trong bất kỳ và tất cả các cõi hoặc trạng thái, bởi vì đây là cách dễ dàng nhất, đáng yêu nhất để thực hành Chánh pháp, nơi Chánh pháp là yếu tố bao la nhất, nuôi dưỡng tất cả, yêu thương tất cả và nâng cao tất cả trong Vũ trụ. Hoàn toàn hòa mình vào và hòa làm một với Chánh pháp ngay tại Trái đất này, giờ đây chúng ta có thể đạt đến mức cao nhất trong các mức độ tâm linh và hạnh phúc vĩnh cửu, chắc chắn đây là trạng thái quý giá nhất và đáng mong đợi nhất trong tất cả vô số các khả năng tồn tại. Thứ nhất, linh hồn ở đây được ban tặng khả năng phân biệt đúng sai, sự thật và trái với sự thật, có lợi và có hại, và có thể tự mình tạo ra trạng thái hoặc điểm đến trong tương lai. Thứ hai, điều

này là do chỉ trong Cõi Trái Đất này, một Paramatma Bhagawan đã xuống để hướng dẫn linh hồn con người một cách riêng lẻ và tập thể hướng tới sự thăng thiên, để hồi sinh linh hồn bị tổn thương của chúng ta bằng những hành động tạo nghiệp hàng ngày tuân theo Chánh pháp, để thanh lọc con người và hướng linh hồn của chúng ta đến các trạng thái của hạnh phúc vĩnh cửu. Mahasambodhi Dharmasangha Guru đã dành nỗ lực phi thường trong hơn sáu năm liên tục hoàn toàn buông xả, trải qua tận mắt mọi trạng thái hay mọi cõi, để lĩnh hội Chánh pháp cứu thế giới vốn đã xa rời nhân loại trong hàng chục thiên niên kỷ, để mang nó trở về và định hình nó theo cách rất có thể thực hiện được trong thời đại của chúng ta bởi tất cả mọi người, ngay cả những người bị từ chối về sức khỏe, vận may hay ngoại hình đẹp. Giờ đây Guru đã cho chúng ta bản thiết kế hay bản đồ con đường dẫn đến hạnh phúc vĩnh cửu, không sợ hãi hay buồn phiền. Bằng cách tuân theo các Nguyên tắc này, chúng ta có thể nâng cao nhận thức của mình lên các cấp độ cao hơn, luôn luôn làm sâu sắc hơn maitribhav của chúng ta. Điều này có nghĩa là tất cả chúng ta, những chúng sinh con người giờ đây cuối cùng cũng có thể đi đến các cõi thiên đàng bằng cách tuân theo con đường của Guru — với trái tim thuần khiết và linh hồn của chúng ta sẵn sàng rộng mở trước ánh sáng của Chánh pháp, trở nên bao la và bao trùm như bầu trời. Thứ ba, không phải là vĩnh cửu hay thiên niên kỷ, cuộc sống của con người trên Trái đất trong những thế kỷ gần đây rất ngắn, thường chỉ kéo dài trên dưới chục thập kỷ. Để tạo ra hạnh phúc vĩnh cửu, chúng ta có thể thực hiện đầy đủ chỉ trong vài năm ngắn ngủi này, và nên làm như vậy khi chúng ta vẫn còn ở đây.

Các phép tắc, luật lệ và quy định của Bodhi Margadarshan Maitri Dharma chứa đầy trí tuệ toàn trí toàn thức được Guru ban tặng cho các thời đại sau này, là để mở ra bông hoa Chánh pháp, là để kết trái, là để tỏa hương thơm ngào ngạt, là để tỏa ánh sáng trí tuệ từ rục rở đến rục rở hơn, từ an lạc đến an lạc hơn, để uống nước cam lồ của mukti và moksha, và để giúp cả gia đình nhân loại cùng nhau tiến tới như một.

Chúng ta hãy hoàn toàn tin tưởng rằng kể từ hôm nay trở đi, những tín đồ và những người sùng đạo sangha thế tục sẽ trau dồi trong thời gian ngắn ngủi của họ, tuân theo những Lời dạy bất hủ của Guru, sẽ không mắc phải những sai lầm dù là nhỏ nhất. Chúng ta hãy tiến lên trên con đường Maitri bằng cách quan tâm hoặc không coi thường Chánh pháp, và bằng cách trở nên nghiêm túc trong sự tôn kính sâu sắc, tham gia vào tất cả các hành động Chánh pháp với sự quan sát và chánh niệm. Tấm lòng như vậy có chứa sự giải thoát của chúng ta; trong đó tỏa ra niềm vui, hạnh phúc và an lạc lớn nhất, khiến chúng ta yêu quý tất cả các Guru Paramatma, được mọi người ở đây tôn kính, nơi linh hồn của chúng ta cuối cùng sẽ đạt được Sukhavati hay Thiên đường, Cõi của Guru.

Tuy nhiên, với nhiều Hướng dẫn Chánh pháp được đưa ra ở đây, hãy nghiên cứu và chiêm nghiệm chúng. Giữ những trang viết này ở nơi an toàn và bảo quản tốt. Vì đây là những giới luật và quy tắc phải tuân theo trong suốt cuộc đời, và không bao giờ được vứt bỏ hay bỏ đi bất cứ đâu. Chúng là tất cả những lời nói bất hủ của chính Guru, và vì vậy việc tôn kính và sống theo chúng là hành động tạo nghiệp Chánh pháp vĩ đại nhất của chúng ta. Những Hướng dẫn này là để chúng ta có được mukti-moksha, trí huệ, Gurulabh (hợp nhất vào Guru) và dharmapunya vô tận (quả nghiệp Chánh pháp). Nếu chúng ta đi lạc khỏi những hướng dẫn này, chúng ta sẽ mất tất cả thành quả của nghiệp Chánh pháp mà chúng ta nên đạt được trong Maitri Dharma.

Tất cả các linh hồn đang tìm kiếm hạnh phúc và sự an lạc tối cao, và chúng ta đều biết rằng sau khi sinh ra rồi chúng ta sẽ phải chết. Nhưng, những hành động tạo nghiệp Chánh pháp của chúng ta trước khi chúng ta sinh ra là gì, và chúng sẽ như thế nào sau khi chúng ta chết? Rất ít người trong chúng ta nghĩ về điều này. Do đó, chúng ta mất phương hướng và, chưa biết bản chất thực sự của sự tồn tại, chúng ta không thể phân biệt sự thật với trái với sự thật, chúng ta chỉ nhìn thấy mọi thứ từ góc độ trần tục cụ thể của chúng ta, chúng ta có xu hướng ngày càng lún sâu vào sự tự cho mình là trung tâm và ích kỷ, hình thành các mối quan tâm và ý kiến của chúng ta trong các xu hướng thịnh hành trong giới của chúng ta, trở nên quên mất thực tế là cuộc sống của chúng ta đã đến mức hoàn

toàn hỗn loạn.

Ngày nay, chúng ta có thể thấy từng ngày một rằng thế giới loài người của chúng ta đang chìm sâu vào trong vòng xoáy của sự hỗn loạn. Nhưng chính mỗi chúng ta đã chọn cái bóng khuất xa ánh sáng của Chánh đạo Chánh pháp đích thực. Như Guru đã nói bằng Những lời bất hủ của Ngài,

"Mọi người đều muốn ở trên Thiên đường, nhưng không ai muốn đi trên Con đường Đích thực để đến đó. Guru mong muốn ban tặng Chánh Pháp đích thực tràn ngập hạnh phúc và an lạc tối cao cho tất cả mọi người. Nhưng không thể nhận ra Guru, người ta không thể tiếp nhận (điều đó). Bất kỳ chúng sinh con người nào đang sống trên thế giới này đều có thể đạt đến Thiên đường Sukhavati hoặc Cõi Guru bằng cách tuân theo Chánh pháp mukti-moksha. Nhưng để đến được đó, con người phải tự mình đi trên Con đường Đích thực. Để đi trên Con đường này, Hướng dẫn là không thể thiếu được. Và, để có được Hướng dẫn, điều cần thiết là phải tuân theo Guru Chánh pháp Đích thực. Không còn lựa chọn nào khác."

Cũng giống như mặt trời phát ra những tia sáng một cách vô vụ lợi và bình đẳng mà không có những ưu ái đặc biệt, thì tương tự Guru cũng ban cho punya Chánh pháp của chính Ngài cho toàn thế giới mà không có chút thiên vị nào. Nhưng đáng buồn thay, có thể thấy ở loài người, rằng những ảo tưởng vô minh và những mối bận tâm nhỏ nhặt đã lấp đầy tâm trí của chúng ta, thực tế, chúng ta thậm chí không nỗ lực mong muốn hiểu được Guru với trí tuệ toàn trí toàn thức; Thay vào đó, thích phân tích Ngài một cách mù quáng bằng logic không hoàn hảo và suy nghĩ sai lầm, hạn chế và chớp nhoáng của chính chúng ta. Như việc chúng ta không thể giải thích về mặt trời, mặt trăng, trái đất và bầu trời, chúng ta có xu hướng xem xét, nói hoặc suy nghĩ về trí tuệ và sự toàn trí toàn thức to lớn, vững vàng, không thay đổi và hoàn chỉnh của Guru Paramatma bằng trí tuệ nhỏ bé và bị giới hạn của chúng ta, bằng các khái niệm được tạo ra bởi con người của chúng ta, bằng kiến thức hạn chế nhất và luôn thay đổi của chúng ta. Không có giới hạn nào đối với tất cả trí tuệ toàn trí toàn thức của Guru. Vì nó là vĩnh cửu. Ý thức to lớn của Ngài được hình thành dựa trên sự nhận thức trực tiếp chân thực về những bí ẩn của Tạo hóa trong tất cả các cõi của vũ trụ, của tất cả các linh hồn và của Bản chất Paramatma.

Chúng ta có xu hướng xem trí tuệ của sự toàn trí toàn thức thiêng liêng trong khuôn khổ hạn chế, bị ràng buộc của con người và điều đó là sai lầm, bởi vì Gurunature thực sự không có khuôn khổ. Bởi vì sự toàn trí toàn thức thiêng liêng không có giới hạn, không có ranh giới và không có kết thúc. Do đó, nếu không tự mình khám phá ra trí tuệ thông qua sự buông xả nhiều nhất, hành thiền tapasya gian khổ, tận mắt trải nghiệm sự khổ đau của tất cả chúng sinh mà nói về Chánh pháp và Guru với trí tuệ toàn trí toàn thức trong khi bản thân vẫn còn trong ảo tưởng, là một việc làm sai trái lớn. Mọi người hãy ghi nhớ điều này.

Guru đã mở ra cánh cửa dẫn đến sự an lạc và niềm hoan hỷ mãi mãi cho tất cả chúng sinh. Ngài đã làm điều không thể chịu đựng được và không thể tưởng tượng được, chịu mọi kiêng khem và đau khổ, mọi đau đớn và hành hạ khi sống trong môi trường rừng rậm hoang dã thay vì bảo vệ chính Ngài trong sự bình yên, tĩnh lặng và an toàn của một hang núi hẻo lánh hoặc một tu viện ẩn náu nào đó. Thay vào đó, Ngài phơi bày chính Ngài không chỉ với côn trùng hút máu hoặc độc, mà còn với sự ngược đãi và hành hạ tàn bạo và dã man của những kẻ phỉ báng, tất cả nhằm mang đến cho họ và cho tất cả chúng ta món quà thiêng liêng nhất, có thể áp dụng rộng rãi nhất, lâu dài nhất của mọi thời đại — sự thăng thiên của chúng ta lên các chiều ý thức cao hơn, để đạt đến sự an lạc và niềm vui vĩnh cửu.

Bằng cách này, kiến thức và trí tuệ có được nhờ sự chấp nhận và nhẫn nại của Guru đối với thế giới và tất cả chúng sinh, chúng rực rỡ như mặt trời, vô hạn và kiên định như bầu trời, hỗ trợ và nâng đỡ như Trái đất, chứa đầy trí tuệ toàn trí toàn thức vô biên như đại dương, là kho báu vĩ đại nhất mà linh

hồn con người có thể được ban tặng. Bây giờ, quan tâm đến nó là trách nhiệm nằm sâu trong mỗi chúng ta. Chính khả năng quan tâm và tuân theo của chúng ta sẽ quyết định liệu thế giới sẽ được cứu hay sẽ bị hủy diệt. Tùy thuộc vào nỗ lực và sự tin tưởng của chúng ta, chúng ta sẽ nhận được từ Guru trí tuệ độc đáo nhất, chưa từng có của Chánh pháp.

Chúng ta hãy nhanh chóng thức tỉnh trước thực tế và giá trị nhân văn chưa từng có của nó, đồng thời đón nhận món Quà của Guru với lòng biết ơn và niềm vui khôn tả, giờ đây, chúng ta hãy tiến hành mở ra những điều trong trái tim thuần khiết và thực hiện các bước đã nêu trên trong tình yêu thương, để nhận ra quyền năng vô hạn và niềm hạnh phúc vô hạn của Chánh pháp.

Shaigi Wayinkya (Chào An Lạc Hạnh Phúc)

<https://bsds.org/vi/pathguidance>